

Mother's Day

HỒ LỊCH

Mạ thương của con ,

Sáng thứ hai ni , Mạ chuẩn bị đi đến nhà quán Vạn Thọ để tiễn một người bạn già trong ban hộ niệm vừa nằm xuống .

Ngày hôm qua con nhờ Mạ hỏi lại các chi tiết để việc đưa đón dễ dàng . Mạ vô tình chỉ dựa vào lời dặn tập hợp tại chùa Huyền Quang lúc tám giờ sáng ni .

Đến chùa không có ai cả , vòng qua chùa Trúc Lâm trống vắng , trở lại bến đợi xe buýt không một người , vợ con phải vội vã đưa mầy cháu đến trường .

Mạ thất thiếu đi bộ lại chỗ garage con làm , lúc ấy đã hơn chín giờ , nhiều khách hàng đang đợi . Mạ muốn con đưa thẳng tới nhà quán Vạn Thọ . Biết mấy khách hàng ngồi đợi đã lâu , nhìn lại đồng hồ , rồi nhìn lại khuôn mặt lo buồn của Mạcon quyết định tạm bỏ việc để đưa Mạ đi . Xin lỗi mấy khách hàng thân quen , rồi cả hai vội rời garage . Trên đường ra chỗ đậu xe , thật bực mình nên cần nhả Mạ đôi câu , rồi chạy vội ra lấy xe trước . Ngồi trong xe , nhìn Mạ lần từng bước một đi đến chỗ xe đậu , lòng con quặn lại , thật hối hận . Con “dám” bực mình với Mạ , người đã sinh ra con , người một đời hy sinh cho đàn con cháu .

Trên đường đi , đầu óc con miên man với những hình ảnh của quá khứ .

Con còn nhớ , ngày Mạ đem em Cu Chơi về từ tàu bệnh viện nhân đạo Đức , với giòng lệ chảy không ngơi - các bác sĩ bó tay với bệnh nan y bẩm sinh của em .

Rồi ngày con ngồi chung với các bạn trước quan tài người bạn PK Nguyễn thế Hòa , thì được tin em trai của con , ba bé Tuyết Trang (lúc ấy là cậu học trò đệ thất PK 1972) đang bị sốt xuất huyết với biến chứng não . Trong hai tuần lễ Mạ không ăn một miếng cơm , ngồi chực chờ bên đũa con mê sảng

của mình , rồi một tối khi cậu Bá trực tại bệnh viện Phước Kiến , báo cho Ba Mạ hung tin chuẩn bị đem....xác em về . Thật kinh hoàng khi thấy phản ứng thương con của Mạ lúc đó : ôm ghì tấm thân lạnh ngắt của con mình , hôn từng thớ thịt để mong làm ấm lại phần nào..... Nhưng rồi qua đêm ấy , nhờ phép lạ của tình thương chẳng , em tỉnh dần dần

Ngày em gái của con , Mẹ Phú Tiên , rời Việt Nam hơn hai mươi năm vừa qua , đi Đỉnh lo vì không biết - cô bé gánh bún bò này sẽ sống như thế nào ở xứ người . Điều lo lắng ấy chưa đến thì em mất tích trong chuyến hải trình đó . Suốt ba tháng trời Ba Mẹ đi từ Sài Gòn đến các tỉnh miền trung để tìm tung tích hoặc..... Ba lần coi bói bài Âm Tử Tới , đều bắt con bài ÂM . Thế là xong !!! Mạ khóc thương tiếc , Ba của con ngày mô cũng ra cúng sao cúng trời cầu cho con gái . Cho đến một hôm nhận được tin qua hội hồng thập tự , gửi đến Úc - báo em đang nằm bệnh viện trong trại Palawan . Tin ấy như một liều thuốc bổ đặc biệt đến cho Ba Mạ . Sau này nghe em kể , trong những thư sau , chuyến đi không nước , không máy , không biết phương hướng , cuối cùng chỉ còn vài người sống sót , trong đó có con gái của Mạ .

Mạ ơi , rồi khi nhỏ , mỗi lần Ba cháu Victor và cu Tuấn khờ , nổi sốt cơn động kinh , thì Mạ chạy ra giữa xóm la làng cầu cứu . Ông già tóc bạc ở đầu hẻm quen với cảnh ấy , chạy đến với chai xá xị con cọt vừa đập bể trên đường đi , để lấy mảnh chai lẻ cho hai em tỉnh lại . Con nhớ một lần ôm em Tuấn trong tay cho ông lẻ - một vết rạch ngay trán thật sâu , em ngừng co giật , nhưng máu tuôn xối xả , và ngày nay để lại một vết sẹo thật lớn

Mạ ơi , tối ni đi lần theo bờ biển ,
nghe tiếng sóng vỗ , rồi nhớ đến câu :” lòng
Mẹ bao la như biển thái bình dạt dào “ . Con
nhớ lại lời căn dặn sáng nay . Thôi Mẹ cho
con viết lại vài lời - thay lời xin lỗi (Mẹ
cũng chẳng cần con mình xin lỗi , miễn HẮN
ngoan và khỏe là Mẹ mừng rồi) . Đây là
những lời trong ca dao và âm nhạc viết về
người Mẹ Việt Nam (con hy vọng những lúc
rảnh rỗi , vợ con sẽ đọc cho Mẹ nghe) .

Đây là lời ca dao : “ Mẹ già như chuối
ba hương , như xôi nếp một , như đường mía
lau” .

Bài hát LÒNG MẸ , thật hay của nhạc
sĩ Y Vân :

Lòng Mẹ bao la như biển thái bình dạt dào
Tình Mẹ tha thiết như giòng suối biển ngọt
ngào .

Lời Mẹ êm ái như đồng lúa rì rào
Tiếng ru bên thềm trăng tà soi bóng Mẹ yêu

Lòng Mẹ thương con như vầng trăng tròn
mùa thu

Tình Mẹ yêu mến như làn gió đùa mặt hồ
Lời Mẹ êm ái như sáo diều dạt dờ

Nắng mưa sớm chiều vui cùng tiếng hát trẻ
thơ

Thương con thao thức bao đêm trường
Con đà yên giấc Mẹ hiền vui sướng biết bao
Thương con khuya sớm bao tháng ngày
Lặn lội gieo neo nuôi con tới ngày lớn khôn
Dù mùa gió không quản thân gầy Mẹ hiền
Một sương phai nắng cho bạc mái đầu buồn
phiên

Ngày đêm sớm tối vui cùng con nhỏ một
niềm

Tiếng ru êm đêm Mẹ hiền năm tháng triền
miên .

Bài thơ BÔNG HỒNG CÀI ÁO của
thầy Nhất Hạnh , được phổ nhạc do nhạc sĩ
Phạm thế Mỹ :

Một bông hồng cho em ,
Một bông hồng cho anh ,
Và một bông hồng cho những ai ,
Cho những ai đang còn Mẹ
Đang còn Mẹ để lòng vui sướng hơn
Rủi mai này Mẹ hiền có mất đi
Như đóa hoa không mặt trời

Như trẻ thơ không nụ cười
Ngỡ đời mình không lớn khôn thêm
Như bầu trời thiếu ánh sao đêm .
MẸ , MẸ là giòng suối dịu hiền
MẸ , MẸ là bài hát thần tiên
Là bóng mát trên cao
Là mắt sáng trên cao
Là ánh đuốc trong đêm khi lạc lối
MẸ , MẸ là lọn mía ngọt ngào
MẸ , MẸ là nải chuối bồng cau
Là tiếng đế đêm thâu
Là nắng ấm nương dâu
Là vốn liếng yêu thương cho cuộc đời

Rồi một chiều nào đó anh về nhìn Mẹ yêu
, nhìn thật lâu. Rồi nói , nói với Mẹ rằng :
” Mẹ ơi , Mẹ ơi , Mẹ có biết hay không ?”

”-Biết gì !” Biết là con thương Mẹ không !
Đóa hoa màu hồng vừa cài lên áo đó
anh

Đóa hoa màu hồng vừa cài lên áo đó
em

Thì xin anh , thì xin em
Hãy cùng tôi vui sướng đi .

Lời thơ nhạc của một nhạc sĩ vừa nằm
xuống viết về Mẹ :

Mẹ là gió uốn quanh
Trên đời con trầm lặng
Trong câu hát thanh bình
Mẹ là gió mong manh
Mẹ là nước chứa chan ,
Trôi dùm con phiêu muộn
Cho đời mãi trong lành
Mẹ chìm dưới nhân gian.....

Mạ thương của con ,

Hơn mười người con , lo cho con - mỗi
con là một khó nhọc . Hơn năm mươi năm
sau nhìn lại , con xin Mẹ đừng buồn phiền
như bài góp từ thầy Nguyễn xuân Hoàng của
con (Người dạy triết con năm đệ nhất - người
đã dạy con nhìn đời dưới những góc cạnh khác
nhau - ngày nay con mới thấm)

“ Khi con mở mắt chào đời , Mẹ ôm con
trong đôi cánh tay
Con trả ơn Mẹ bằng tiếng khóc lèo nhèo

không dứt “
 “Năm con lên hai , Mẹ tập cho con những bước đầu đời
 Con trả ơn Mẹ bằng ngoảnh mặt chạy đi khi Mẹ gọi “
 “ Năm con lên mười , Mẹ lái xe suốt ngày đưa đón con , từ sân banh đến phòng thể dục , từ cuộc họp bạn sinh nhật này đến cuộc họp bạn sinh nhật khác .
 Con trả ơn Mẹ bằng nhẩy ào xuống xe mà không thèm quay nhìn lại “
 “ Năm con mười một , Mẹ đem con và bạn bè con đi xem chiếu bóng
 Con trả ơn Mẹ bằng yêu cầu Mẹ ngồi ở hàng ghế khác “
rồi những năm niên thiếu
 “ Năm con mười lăm , tan sở về , Mẹ mong được ôm con vào lòng
 Con trả ơn bằng cánh cửa phòng con đóng lại “
 “ Năm con mười bảy , Mẹ đang chờ một cú điện thoại quan trọng .
 Con trả ơn bằng ôm điện thoại nói suốt đêm dài “
 “ Năm con mười tám , Mẹ khóc mừng con trong lễ ra trường
 Con trả ơn bằng rong chơi cùng bạn bè cho tới hừng đông “
rồi tuổi già tóc bạc
 “ Năm con mười chín , Mẹ trả học phí đại học cho con , lái xe đưa con tới tận trường , mang vác hành lý dùm con .
 Con trả ơn Mẹ bằng lời từ giã phía ngoài cửa phòng , vì con không muốn bối rối trước bạn bè “
 “ Năm con hai mươi tuổi , Mẹ hỏi con đã yêu ai chưa ?
 Con trả lời Mẹ bằng câu :”Đâu phải việc của Mẹ !!!”
 “ Năm con hai mươi ba , Mẹ cho con đồ đạc khi dọn vào căn chung cư đầu đời
 Con trả ơn Mẹ bằng kể lể với bạn bè :”Đồ đạc gì mà xấu xí !”
 “ Năm con hai mươi lăm , Mẹ giúp con trang trải lễ cưới . Mẹ khóc và Mẹ nói Mẹ thương yêu con biết bao .
 Con trả ơn bằng cách dọn nhà đi xa nửa vòng trái đất “

“ Năm con ba mươi , Mẹ gọi cho con đôi lời khuyên để nuôi dạy trẻ
 Con trả lời bằng câu :” Thời buổi bây giờ đã khác rồi Mẹ à !”
 “ Năm con bốn mươi Mẹ nhắc con sinh nhật của người thân .
 Con trả ơn “Lúc này con quá bận !”
 “ Năm con năm mươi , Mẹ đau yếu và Mẹ cần con săn sóc
 Con trả ơn bằng kể lể gánh nặng của cha mẹ già đối với con cái “
và một ngày Mẹ lặng lẽ qua đời

Mạ ơi , tình thương yêu và hy sinh vô bờ bến của Mẹ , đã giúp cho những đứa con của Mẹ nên người . Bé Linda trở thành một cô giáo hiền dịu , Mẹ Phú Tiên nay trở thành một nhà đầu tư địa ốc nổi tiếng , chị Terri của con hết terrible sau khi trở thành một nữ tu tại gia , Ba bé Tuyết Trang cùng Ba bé Victor là chuyên viên kỹ thuật (dù Mẹ khuyên ba cháu Victor đổi tên lại vì ít khi thắng) , còn chú Tuấn khờ thì từ một học sinh xuất sắc của Lê hồng Phong (đại diện đi nước ngoài đấu toán) , nay đã trở thành một bác sĩ nổi tiếng tại Úc . Chỉ có con là còn lận đận trong cuộc sống , nhưng có MẠ sống bên cạnh là niềm vui lớn nhất trong đời của con

HỒ LỊCH

Mùa Mother's Day (Australia)